

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **K.** o konečnej správe správcu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní výdavkov a odmeny správcu a o námietke konkurzného veriteľa **S.**, na odvolanie veriteľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave číslo konania 2 K 83/2001-1440 zo dňa 1. augusta 2007, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní výdavkov a odmeny správcu, predloženú správkyňou konkurznej podstaty dňa 2. decembra 2005. Námietky konkurzného veriteľa **S.**, zamietol.

V odôvodnení uviedol, že konkurzný veriteľ **S.** podal v zákonnej lehote námietky, obsahom ktorých bol spôsob stanovenia základu pre výpočet odmeny správcu, pričom veriteľ vychádzal zo súčasného stavu textu vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, naposledy vyhlášky č. 292/2005 Z.z. účinnej od 1. júla 2005, ktorá novelizovala ustanovenie § 6 doplnením o odseky 2 a 3. Ďalej veriteľ namietal výšku jednotlivých položiek ako cestovné vo výške 1 294 562,80 Sk, zabezpečenie ochrany majetku vo výške 1 207 140,30 Sk a právne služby vo výške 480 000 Sk.

Správca je oprávnený a povinný vypočítať svoju odmenu podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze

a vyrovnání v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu. Vyhláška č. 292/2005 Z.z., účinná od 1. júla 2005, neobsahuje ustanovenia, ktoré by umožnili jej aplikáciu na konanie začaté pred jej účinnosťou.

Ďalej súd konštatoval, že správkyňa konkurznej podstaty bola do funkcie ustanovená dňa 7. mája 2001, a preto na jej právne pomery bola aplikovaná podľa momentu jej ustanovenia do funkcie vykonávacia vyhláška v znení vyhlášky č. 21/1998 Z.z. Právne pomery správcu v určení jeho práv a povinností, vrátane jeho odmeny musia mať rovnaký právny režim pre celé konanie. Právny režim sa musí určiť podľa právneho stavu v čase, keď je správca ustanovený do funkcie, ak prechodné ustanovenia neskorších noviel nestanovia inak. Základ pre výpočet odmeny správcu je preto v súlade s právnym predpisom a súdnou praxou, ako je aj uvedené správkyňou v konečnej správe.

Veriteľ neunesol ťarchu dôkazného bremena, keď vyčíslené sporné položky v správe nenapadol žiadnym relevantným spôsobom. Súd preto konečnú správu schválil tak, ako ju správkyňa predložila, vrátane príloh.

Proti uzneseniu podal odvolanie veriteľ S.. Uviedol, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nezdôvodnil, prečo neakceptoval námietky konkurzného veriteľa pri určení výšky odmeny správcu a poukázal len na skutočnosť, že odmena a výdavky správcu sú v súlade so zákonom o konkurze a vyrovnání a vyhláškou č. 493/1991 Zb. v znení účinnom k termínu vyhlásenia konkurzu. Námietky voči konečnej správe boli podané dôvodne a okrem nesprávne určenej výšky odmeny nie je dôvodne účtované výška nákladov na právne služby, ochranu majetku a cestovné. Konečná správa je nepreskúmateľná a príjmy a výdavky nie sú zdokladované. Nesprávnym rozhodnutím súd poškodil konkurzných veriteľov. V súvislosti s výškou odmeny správcu poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s obdobnou problematikou.

Napadnuté rozhodnutie navrhuje zrušiť, prípadne zmeniť tak, aby výška odmeny správcu bola v súlade s ustanovením § 6 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, pričom je potrebné posúdiť aj opodstatnenosť účtovania príjmov a výdavkov správcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre zrušenie napadnutého uznesenia.

Konkurz na majetok dlžníka K., bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2K 32/00 zo dňa 7. mája 2001.

Podaním zo dňa 2. decembra 2005 správkyňa konkurznej podstaty predložila súdu konečnú správu o speňažení majetku podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. Príjmy boli vyčíslené v celkovej výške 60 815 296,54 Sk, výdavky vo výške 48 464,02 Sk. Výšku svojej odmeny správkyňa vyčíslila tak, že z celkových príjmov vo výške 60 815 296, 54 Sk by odmena pozostávala zo sumy 6 081 526,54 Sk, t.j. 10% z príjmov, zo sumy určenej na uspokojenie veriteľov vo výške 24 120 973 Sk by odmena predstavovala sumu 2 412 097 Sk, t.j. 10% a keďže už bola uhradená záloha vo výške 5 428 450 Sk, doplatok odmeny by predstavoval sumu 3 065 173 Sk.

Podľa § 6 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení platnom pre predmetné konkurzné konanie, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

V zmysle citovaného ustanovenia základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov pri výkone funkcie správcu, ktorú získal správca inou činnosťou, ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úrokmi z priznaných pohľadávok a pod. Je zrejmé, že od príjmov je potrebné odpočítať náklady, potrebné na ich dosiahnutie. Takto stanovený základ pre určenie odmeny správcu vyplýva tak z gramatického, ako aj logického výkladu ustanovenia § 6 vyhlášky č. 493/1991 Zb.

Pokiaľ teda správkyňa konkurznej podstaty v danom prípade vyúčtovala svoju odmenu tak, že do základu pre určenie odmeny správcu zaradila navyše ako ďalšiu

zložku sumu určenú na uspokojenie veriteľov, je vyúčtovaná odmena v rozpore s právnym predpisom. Napadnuté uznesenie, ktorým súd schválil konečnú správu s takto vyúčtovanou odmenou, vychádza preto z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže súd prvého stupňa ustanovenie § 6 vyhl. č. 493/1991 v znení platnom pre predmetné konkurzné konanie nesprávne vyložil.

V odvolaní veriteľ S. namietal aj neprimeranosť výšky správkyňou uvádzaných finančných prostriedkov, ktoré mali byť vynaložené na právne služby, ochranu majetku a cestovné.

Ako vyplýva z ustanovenia § 29 ods. 3 zákona č. 329/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, pri preskúmvacej činnosti je súd oprávnený žiadať od správcu vysvetlenia, doklady, ktorými sa preukazujú jednotlivé výdavky a pod., pričom správca je povinný preukázať dôvodnosť ním uvádzaných skutočností. Súd prvého stupňa po vznesení námietok konkurzného veriteľa konštatoval dôvodnosť výšky nákladov na namietané položky s odôvodnením, že ich výška nebola napadnutá relevantným spôsobom. V tejto časti je preto napadnuté uznesenie nepreskúmateľné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 3 O.s.p.).

Pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný (§ 226 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Z.